

T R E Ś C:

USTAWY:

Poz.: 169 —z dnia 18 marca 1935 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. o popieraniu rozbudowy i rozwoju gospodarczego miasta i portu Gdyni . . .	417
170 —z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu cukru skrobiowego	418
171 —z dnia 26 marca 1935 r. o budowie normalnotorowych kolei: Mława—Ostrołęka, Zegrze—Wyszków i Nowojelnia—Nowogródek	421

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz.: 172 —Skarbu z dnia 12 marca 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o przyjmowaniu przez notariuszy na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej obligacji 6% Pożyczki Narodowej na pokrycie należności z tytułu podatku od darowizn	421
173 —Skarbu z dnia 8 kwietnia 1935 r. o uzupełnieniu taryfy na wyroby tytoniowe	422
174 —Skarbu z dnia 9 kwietnia 1935 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu cukru skrobiowego	422
175 —Przemysłu i Handlu z dnia 27 marca 1935 r. o wyjęciu niektórych rodzajów statków morskich z pod działania ogólnych przepisów o bezpieczeństwie statków	436

169.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 18 marca 1935 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. o popieraniu rozbudowy i rozwoju gospodarczego miasta i portu Gdyni.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. o popieraniu rozbudowy i rozwoju gospodarczego miasta i portu Gdyni (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 452), zmienionem przez rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 631), wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 5 w miejsce ustępów 2, 3 i 4 wstawia się nowy ustęp treści następującej:

„Art. 22 § 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1934 r. — Prawo o postępowaniu wywłaszczeniowym — (Dz. U. R. P.

Nr. 86, poz. 776) ma zastosowanie do przypadku wywłaszczenia nieruchomości na rzecz gminy m. Gdyni.”;

2) w art. 5a w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Odstępowanie gruntów państwowych gminie miasta Gdyni na zasadzie art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 372) będzie skutecznie na podstawie wniosku Ministra Spraw Wewnętrznych, powziętego w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.”;

3) w art. 6 w ust. 1 wyrazy: „w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 września 1930 r. o ulgach podatkowych dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 508)” zastępuje się wyrazami: „w ustawie z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 173)”;

4) w art. 7 w ust. 1 oznaczenie: „Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550” zastępuje się oznaczeniem „Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716”; zaś w ustępie 2 wyrazy „w art. 120” — wyrazami „w art. 43”;

5) w art. 7a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Przedsiębiorstwa przemysłowe, komunikacyjne, śpichrze i chłodnie, które w okresie do końca 1940 r. powstały i będą znajdowały się w Gdyni, może Rada Ministrów — w wyjątkowych przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie — zwolnić na okres dziesięcioletni, nie dłużej jednak niż do końca 1945 r. od państwowego podatku dochodowego, pobieranego na zasadzie działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U.R.P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 715), o ile przedsiębiorstwa te poczynią w Gdyni w okresie do końca roku 1940 inwestycje, mające doniosłe znaczenie dla rozbudowy i rozwoju gospodarczego miasta i portu Gdyni.”;

6) po art. 9 wstawia się nowy art. 9a treści następującej:

„Nowowznoszone domy mieszkalne, położone na terenie m. Gdyni i zwolnione na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 173) od państwowego podatku dochodowego, podlegają, począwszy od r. 1935, wymiarowi idealnego podatku dochodowego w celu ustalenia, przewidzianego w art. 24 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 715), dodatku na rzecz m. Gdyni.”.

Art. 2. Upoważnia się Ministra Przemysłu i Handlu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. o popieraniu rozbudowy i rozwoju gospodarczego miasta i portu Gdyni (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 452), z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu, — z odpowiednią zmianą numeracji artykułów.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *W. Sławek*
Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

170.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 18 marca 1935 r.

o opodatkowaniu cukru skrobiowego.

Przedmiot opodatkowania.

Art. 1. (1) Cukier skrobiowy, wyrobiony w kraju oraz przywieziony z zagranicy lub z obszaru w. m. Gdańska, czy to w stanie naturalnym czy w wyrobach, podlega podatkowi spożywczemu.

(2) Jako cukier skrobiowy rozumie się cukier w postaci syropu oraz w stanie stałym, otrzymany

ze skrobi (krochmalu), niezależnie od tego, czy przy jego wyrobie użyto innych cukrów lub produktów, zawierających cukier, z wyjątkiem cukru buraczanego i trzcinowego (sacharozą).

(3) Jeżeli przy wyrobie cukru skrobiowego zostanie użyty surowiec, zawierający cukier buraczany lub trzcinowy, otrzymany produkt będzie podlegał w całości opodatkowaniu według stawki dla cukru buraczanego.

(4) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu określa w razie wątpliwości, czy dany produkt podlega opodatkowaniu w myśl ustawy niniejszej.

Zwolnienie od podatku.

Art. 2. (1) Wolny jest od podatku:

1) cukier skrobiowy, wywieziony zagranicę lub na obszar w. m. Gdańska;

2) cukier skrobiowy w stanie skażonym, przeznaczony dla przemysłu nieprodukującego środków spożywczych.

(2) Warunki stosowania przepisów ust. 1 ustala Minister Skarbu.

Wysokość podatku.

Art. 3. (1) Podatek od cukru skrobiowego wynosi 15 zł od 100 kg.

(2) Od powyższego podatku nie będzie pobierany 10% dodatek, wprowadzony na podstawie ustawy z dnia 12 lutego 1931 r. o poborze 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 82).

Zwrot podatku.

Art. 4. Podatek uiszczony od cukru skrobiowego, użytego następnie do wyrobów przemysłowych, wywiezionych zagranicę lub na obszar w. m. Gdańska, podlega zwrotowi na warunkach, które określa Minister Skarbu.

Obowiązek uiszczenia i termin płatności podatku.

Art. 5. (1) Do uiszczenia podatku od cukru skrobiowego, wyrobionego w kraju, obowiązany jest wytwórca. Obowiązek uiszczenia podatku powstaje z chwilą wydania cukru z wytwórni do wolnego obrotu; podatek powinien być uiszczony nie później niż w chwili wydania cukru z wytwórni.

(2) Przy przywozie cukru z zagranicy do uiszczenia podatku obowiązana jest osoba, uprawniona do rozporządzania towarem w rozumieniu obowiązujących przepisów celnych, przyczem obowiązek uiszczenia podatku powstaje w chwili odprawy celnej, a podatek płatny jest razem z cłem.

(3) Od cukru skrobiowego, przywiezionego z obszaru w. m. Gdańska, obowiązana jest uścić podatek osoba, dla której wedle dowodów przekazanych przeznaczona jest przesyłka. Obowiązek uiszczenia podatku powstaje w chwili zgłoszenia przesyłki w odbiorczym urzędzie przekazowym, podatek zaś powinien być uiszczony przy odprawie przeka-zowej.

(4) Minister Skarbu określa sposób wymiaru podatku od cukru skrobiowego, zawartego w wyro-